

[Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål]

Her ligger Danmark i front, og det synes jeg vi skal gøre. Og dér kan vi have et gensidigt ønske om at presse på og gøre Den Nordiske Investeringsbank – hvad skal vi sige? – lidt mere dristig, lidt mere aktiv, ikke mindst i Baltikumområdet. Det synes jeg ville være fornem dansk politik.

Hr. Aage Brusgaard spurgte: Hvad er de opnåede resultater? Og hr. Aage Brusgaard sagde, at han var ny på området. I forlængelse af det, fru Birgitte Husmark allerede har informeret om, kan jeg så sige, at det er sådan, at når vi har vores forårssamling, samler vi ligesom op og ser på, hvad vi har opnået i det foregående år, og når vi har vores efterårssamling, ser vi fremad. Dér har vi altså foretaget en vis prioritering, hvilket der især lægges vægt på, også i min redegørelse.

Jeg vil sige til hr. Aage Brusgaard, at jeg skal sørge for, at hr. Aage Brusgaard får tilsendt det materiale, som delegaterne fik tilsendt forud for sidste samling, altså den i Oslo for et halvt år siden. I det materiale vil hr. Aage Brusgaard få besvaret de spørgsmål, hr. Aage Brusgaard stillede. Jeg tror, det er mest hensigtsmæssigt at henvise til de informationer, som tilgik alle de delegerede for et halvt år siden.

Inspireret af hr. Aage Brusgaards indlæg vil jeg da sige, at vi har grænsehindre i det nordiske samarbejde. I den forbindelse vil jeg oplyse, at statsministrene på deres møde i Lofoten i juli i år bad om at få igangsat en udredning af, hvilke hindringer der findes for nordiske borgeres rejser, ophold og beskæftigelse over grænserne. For dér er jeg meget enig i – sådan som jeg forstod hr. Aage Brusgaards intention – at vi må udbygge samarbejdet på disse områder til fælles bedste. Man bad den tidligere svenske industriminister Nils Åsling om at forestå denne udredning, og jeg kan oplyse, at Nils Åsling i Mariehamn vil afgive en skriftlig rapport til statsministrene; vi forventer, at den foreligger i morgen eller i overmorgen. I rapporten vil Åsling pege på nogle konkrete problemer af politisk synlighed og anbefale statsministrene at overlade det til fagministerådene at arbejde videre med de områder og rapportere til Nordisk Råds session til foråret.

Så vidt jeg forstår, har hr. Åslings undersøgelse vist, at problemerne ikke så meget er af egentlig legal natur, men snarere opstår som følge af forskellig administrativ praksis i de

nordiske lande. Jeg synes, det er fint at vi får belyst og undersøgt dette, og kan vi ændre den administrative praksis, sådan at vi ad den vej intensiverer og udbygger det nordiske samarbejde, synes jeg, det er det helt rigtige.

Så kan jeg se, at min taletid er ved at være udløbet, og derfor vil jeg til sidst takke også ordførerne for CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Der kom flere generelle synspunkter fra lidt forskellige vinkler om det nordiske samarbejde, men jeg hørte dem alle som et ønske om at udbygge det nordiske samarbejde, og de tilkendegivelser takker jeg for.

Anker Jørgensen (S):

Det er interessant at bemærke, at der i dag i modsætning til for ganske få år siden nærmest er enstemmighed om betydningen og værdien af det nordiske samarbejde. Der har jo været nogle tilløb til, at man i rusen over EF-medlemskabet godt kunne se bort fra det nordiske. Nu er det, ligesom man forstår, at det udmærket kan supplere hinanden, og det er jeg også ganske enig i.

Der kom forskellige udtryk frem. Det ene var fru Inger Stilling Pedersen, der talte om de fem vilde svaner fra Norden, og det var sådan lidt gammelromantisk. Hr. Søren Hansen derimod sagde: Vi er jo fem lande med begrænset talentmasse, der har slået pjalterne sammen. Det er jo en ret forskellig måde at beskrive samarbejdet på.

Jeg vil sige lidt om nogle enkelte spørgsmål. For det første var jeg naturligvis også meget ked af, at der overhovedet var forslag fremme om, at man skulle skære ned på budgettet, når det gjaldt tilskuddene til handicaporganisationerne, men jeg mener, at vi er lidt bagud, hvis vi kritiserer det nu, for rent faktisk må vi nu konstatere, at Ministerrådet simpelt hen har accepteret det synspunkt, der fra parlamentarikernes side blev ført frem i Budgetudvalget.

Det næste, jeg vil sige noget om, er spørgsmålet, om vi skulle optræde i fællesskab, når det gælder en tilbageværende af de tidligere sovjetiske tropper i de baltiske lande. Jeg tror, det er vigtigt her at minde om, hvad der skete allerede i oktober-november 1991, hvor der var megen turbulens omkring de tre baltiske lande, omkring tropperne i de tre baltiske lande og de stridigheder, der også gav sig udslag i drab, i døde mennesker osv. I oktober-november 1991